

	ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ	Број:
	ИЗВЕШТАЈ О УРАЂЕНОМ МАСТЕР РАДУ	10/5-126
		Датум:
		13.11.2015.

Наставно-научном већу Филозофског факултета Универзитета у Нишу
подносимо следећи извештај:

ИЗВЕШТАЈ О УРАЂЕНОМ МАСТЕР РАДУ

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ:

1. Састав комисије:

1. Редовни професор др Ђорђе Видановић
2. Ванредни професор др Милица Живковић
3. Доцент др Душан Стаменковић

2. Одлука Већа департмана за англистику број 10/5-63 од 8. јула 2015. године.

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ:

1. Име, име једног родитеља, презиме
Александар Бојан Петровић
2. Година уписа на мастер академске студије
2013/2014.
3. Назив студијског програма
Мастер академске студије англистике

III НАСЛОВ –МАСТЕР РАДА:

Конотативна значења појмова бескрај и вечност у делима Вилијема Блејка и Х.П. Лавкрафта:
когнитивно семантички приступ
Conotative Meanings of the Notions of Infinity and Eternity in the Works of William Blake and H.P.
Lovecraft as seen in the Framework of Cognitive Semantics

IV ПРЕГЛЕД -МАСТЕР РАДА:

Навести кратак садржај са назнаком броја страна поглавља, слика, шема, графикана и сл.

Рад Александра Петровића има 126 страница, написаних проредом 1.5, поседује пет поглавља (Увод, Теоријски оквир, Истраживање, Резултати и дискусија, као и завршно поглавље у коме је представљен Закључак, а на крају самог рада постоји и уредно и прегледно представљена Библиографија).

Рад разматра два еминентна аутора (Вилијем Блејк, Хауард Ф. Лавкрафт) који су писали на енглеском језику, и користећи њихове "погледе на свет" изражене у нарави покушава да пронађе чврст основ за поређење у когнитивној науци. С једне стране (Блејк), Александар Петровић анализира употребу појмова као што су **вечност** и **бесконачност** који су централни за његов фиктивни и митски свет, с друге стране у анализи Лавкрафтових текстова (Ктулхуов крик, Безимени град и др.), он проналази супротно, клаустрофобично виђење света које је могуће објаснити уз помоћ метафоре и сликовних схема (насталих најпре у раду Лејкофа и Џонсона). Метафоре и сликовне схеме користе се у когнитивној науци као кратице до колико-толико адекватног описа реалности која измиче уобичајеном језичком опису. Јер, како когнитивна наука истиче, а Петровић то прихвата, наше, људско поимање и перципирање света само је **представљање**, репрезентација која зависи од когнитивних процеса, као и социјално наметнутих конвенција у којима људи креирају друштвену реалност, што је процес кога нисмо свесни.

Поред ослањања на постулате савремене когнитивне семантике, Петровић разматра Блејка и Лавкрафта и њихове алтернативне, **нереалне**, светове следећи читав корпус књижевно-теоријског рада Нортропа Фраја, Ирене Ленгриц, Бруса Вудкока, Криса Мареја, Кевина Корсторфина, као и Дејана Огњановића и Герија Карлина.

V ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА -МАСТЕР РАДА:

Александар Петровић у свом раду показао је да се кључни појмови који повезују два испитивана аутора могу успешно користити у анализи њихових дела. Наиме, употреба речи као што су **ВЕЧНОСТ**, **ВЕЧАН**, **БЕСКОНАЧНОСТ**, **БЕСКОНАЧАН** у респективним ауторском "космогонијама" и митским световима као и сва конотативна значења која, евентуално, воде полисемичности разоткривају алтернативно гледање на реалност засновано на базичном когнитивном сликовном појму **САДРЖАЈА** и **САДРЖАОЦА** (containment, container). Баш у овом елементу лежи и новина коју је уочио и даље продубио у својој успешној анализи Петровић. Наиме, уобичајена когнитивно семантичка анализа која се ослања на почетну, или нулту тачку "садржаности" у људском сазнању света у себи и ван себе, чини се да код Блејка и Лавкрафта мора да се преради и другачије објасни.

Петровић истиче да је до алтернативног приступа довело крајње неуобичајено тумачење овоземаљског, али невидљивог појма простора-времена од стране оба аутора (**БЕСКОНАЧНОСТ-ВЕЧНОСТ**) које нема утемељење у конвенционалној сликовној представи човека, и код поменутих два писца **НИЈЕ** интегрални део конвенционално прихваћеног сазнајног процеса који се ослања на фундаменталну метафору да је **релевантна стварност (конвенционални) појмовни простор, предмет-догађај-ентитет који је заокружени садржалац**, као и на постулату да је **ум-личност-јавство-појединац заокружени садржалац**.

У истраживању је било потребно показати да двојица аутора наглашавају и различите елементе у појмова **вечности** и **бесконачности**, уочити конотативне карактеристике и различита значења, као и

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ

ИЗВЕШТАЈ О УРАЂЕНОМ МАСТЕР РАДУ

Број:

10/5-126

Датум:

13.11.2015.

изнаћи нове типове метафора. Наша оцена је да је Петровић у овим областима рада и истраживања успео, изнашавши занимљиве доказе за евентуалну корисну употребу когнитивистичког приступа литературе и књижевно-теоријским изучавањима.

Комисија је врло задовољна успешним истраживањем кандидата Александра Петровића, истраживању које је у нашој академској средини оригинално и, на неки начин, пионирско. Сматрамо да се показало да је комбинација когнитивно-семантичког-семиотичког приступа у литератури сасвим погодна и да може проширити научне видике.

VI ПРЕДЛОГ:

На основу укупне оцене тезе, комисија предлаже:

да се мастер рад прихвати а кандидату одобри јавна одбрана

ПОТПИС ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Редовни професор др Ђорђе Видановић

Ванредни професор др Милица Живковић

Доцент др Душан Стаменковић